

Sem a vágyak azonnali kielégítése, sem a problémák egyszerű hiánya nem vezet automatikusan belső békességhez. A lelki béke nem egy statikus állapot, sokkal inkább a spiritualitás aktív és folytonos keresése.

Sem a vágyak azonnali kielégítése, sem a problémák egyszerű hiánya nem vezet automatikusan belső békességhez. A lelki béke nem egy statikus állapot, sokkal inkább a spiritualitás aktív és folytonos keresése.

„Én 62 évesen születtem meg” – mondja a 79 éves Marie-Claire Berthelin nővér, ahogy visszaemlékszik arra a napra, amikor minden megváltozott. Éveken át nem tudott aludni, és teljesen kimerülten épp az öngyilkosságot fontolgatta, amikor egy pap szavai a szívéig hatoltak: „Egész életünket azzal töltjük, hogy megpróbáljuk megszerezni, amit Isten eleve nekünk adott.” Hirtelen egy fal omlott le benne, életöröm töltötte el, és békességre lelt.

A belső béke egyik lényeges jellemzője, hogy tartós, noha az élet minden pillanatában támadás fenyegeti: háború, munkanélküliség, megpróbáltatások. „Ha békének az elsődleges szükségleteink kielégítését és az agresszió hiányát tekintjük, akkor csak közepszerű békességről beszélhetünk, mely csalóka, törékeny, és hamar áldozatul esik az élet megpróbáltatásainak” – mondja Luc Mathieu ferences testvér.

A Bibliában a béke jelenti a boldogságot. A shalom szónak, mely békét jelent, ugyanaz a gyökere, mint annak a héber szónak, ami azt jelenti: egész. A békés ember egész, teljes és elégedett. A békés lélekhez azonban igaz embernek is kell lenni: „nincs békéjük az istenteleneknek” (Iz 48, 22).

„Isten békéje adja a reményt – mondja Jacques Philippe atya, a Nyolc Boldogság Közösség

papja. – Azt a reményt, amit az igazságtalanságban is megtalálhatunk, és meg tudjuk ízlelni a bánat és a fájdalom közepette is. Aki arra vár, hogy mindig minden jól menjen, békét lelhet-e valaha is?” „Krisztus még a kereszttűn is derűs békével ment végig” – emlékeztet Marie-Claire Berthelin nővér.

Luc Mathieu testvér pedig így folytatja: „Karácsony éjjelén az angyalok azt énekelték: „Dicsőség a mennyben Istennek, és békesség a földön az embernek”, és Izajás próféta is e szavakkal jövendöli meg Krisztus születését: „Így fogják hívni: (...) Béke Fejedelme. Messzire kiterjed majd uralma, és a békének nem lesz vége Dávid trónján és királyságában” (Iz 9, 5-6). A keresztények tudják, hogy a végső béke csak az idők végezetével jön el, mégis, aki követi Krisztust, annak már itt a földön része lehet benne. Krisztus békéje a szívünkben lakik, ahogy Pál írja a Kolosszeiekhez (3, 15).”

De ha a béke már a földön is fellelhető, hogyan találunk rá? „Mindenholt ott van, a rendelkezésünkre áll. Semmit sem kell kitalálnunk, csak meg kell nyitnunk magunkat előtte, hogy belénk költözhessen – mondja Marie-Claire Berthelin nővér. – Illetve nem is kívülről látogat el hozzánk, hanem eleve bennünk van, csak eltemettük a lelkünk mélyére. Egyszerűen engednünk kell, hogy a felszínre jusson.”

Maria Biedrawa, a Bárka Közösség tagja úgy véli, „a béke a szeretet nyomán jelenik meg. Mindannyian kapunk sebeket, mégis dönthetünk úgy, hogy nem keseredünk meg miattuk. De ehhez arra van szükségünk, hogy szeressünk, és szeressenek bennünket.” Az első szerető pillantást Istentől kapjuk. Hiszen ő szeret bennünket gyengeségeink ellenére is, és az ő szemében mindannyian értékesek vagyunk.

Maria Biedrawa megrökönyödve emlékszik vissza Jean Vanier-nak, a Bárka Közösség alapítójának szavaira a 2001. szeptember 11-i amerikai merénylet után. „Jean Vanier azt mondta, hogy ne a békéért imádkozzunk – meséli az asszony. – Azt kérte, azért imádkozzunk, hogy Isten segítségével a béke megteremtőivé válhassunk. Hiszen a világnak szüksége van béketeremtő emberekre, olyanokra, akik képesek felébreszteni a szabadságot az elnyomottak szívében is: a béketeremtés szabadságát, az igazságszeretet szabadságát, és annak szabadságát, hogy úgy döntsünk, nem a félelem és a gyűlölet fog vezérelni bennünket. Azaz végső soron annak szabadságát, hogy önmagunk legyünk.”

forrás: La Croix/Magyar Kurír